

Pondelok Féria	18/1	Senné		za chorých z farnosti
Utorok Féria	19/1	Senné		+Ján a Kamila Hreškoví
Streda sv.Fabián, sv.Šebastián	20/1	Senné		+Andrej,Zuzana,Andrej (Ž.Saboslajová)
Štvrtok sv. Agnesa	21/1	Senné		+Michal Tancoš
Piatok Féria, sv.Vincent, diakon	22/1	Senné		+Vojtech a Ľubomír Bogdan
Sobota Féria, P.Mária v sobotu	23/1	Senné		+Anna a Michal Čižmarikovi
Nedel'a 3.nedel'a rok B	24/1	Senné Senné		+George, Zuzana, Juraj (Vološin) za farnosť-pro populo

Oznamy: - je možné si zakúpiť si Trojkáľovú nálepku za 2€.

Ďakujem všetkým vám za obetavosť a pamätám na tých, ktorí v súčasnosti bojujú s nepríjemnou chorobou. Odporúčam celé naše spoločenstvo do ochrany sv.Jozefa, ktorému je zasvätený nový rok. Pozdravujem všetkých veriacich a povzbudzujem k nádeji a Božej blízkosti, ktoré sú ústredným poslanstvom vianočného tajomstva.

- Od 18.1. do 25.1. je **Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov**. Na tento úmysel sa budeme modliť pri modlitbe.

Milodary na kostol – Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

- Na základe Uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 808 z 31.12.2020, ktoré obmedzuje slobodu pobytu a pohybu zákazom vychádzania a na základe Vyhlášky 77 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, nadobúdajúcej účinnosť 1.1.2021, budú vo všetkých slovenských diecézach a eparchiách od 1.1.až do 24.1.2021 pozastavené verejné slávenia bohoslužieb. Slovenskí biskupi toto nariadenie zobrali na vedomie a kňazov i veriacich žiadajú o jeho dodržanie, zároveň tiež prosia o veľkú trpezlivosť, ktorá bude pre dané obdobie mimoriadne potrebná. Kňazi môžu sláviť v chrámoch súkromné bohoslužby bez účasti veriacich. Slávenie bohoslužby vyplýva aj vzhľadom na nariadenia z povahy ich zamestnania. Takéto súkromné bohoslužby je možné streamovať. Kňazovi pri tom však smie pomáhať len nevyhnutná asistancia. Počet osôb pre streamovanie súkromnej bohoslužby je na základe platného zákazu stretávania obmedzený na kňaza plus max. 5 osôb. Túto výnimku ale zároveň kvôli striktnému obmedzeniu pohybu teraz nemožno uplatniť v takom zmysle, aby sa na súkromné bohoslužby v chrámoch pozývali či prihlasovali rôzne rodiny podľa poradcov, zapísaných úmyslov, atď. Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť, sú však obmedzené maximálnym počtom 6 účastníkov a podmienené dodržaním hygienických opatrení. Chrámy nie je nariadené zamknúť: nesmú sa v nich konať nijaké hromadné podujatia: to sa týka verejného spovedania, aj rozdávanie svätého prijímania. V nebezpečenstve smrti je, samozrejme, možné individuálne vyslúžiť potrebné sviatosti zomierajúcemu.

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 12/2021

číslo 3

Svätý Otec František: Naša identita je v pohladení milosrdenstvom

Krst Krista Pána. Len pred niekoľkými dňami sme zanechali dieťa Ježiša po návšteve mudrcov; dnes ho nachádzame už dospelého na brehoch rieky Jordán. V liturgii je tu teda skok okolo tridsať rokov, tridsať rokov, o ktorých vieme povedať jedno: boli to roky skrytého života, ktoré prežil v rodine – niekoľko rokov najprv v Egypte, ako emigrant, aby unikol Herodesovmu prenasledovaniu, ostatné roky strávil v Nazarete, učiac sa Jozefovmu remeslu – roky v rodine v poslušnosti rodičom, strávené učením sa a prácou. Je dôležité, že väčšinu času na zemi Pán prežil práve takto, každodenným životom, bez ukazovania sa. Zamyslime sa, že podľa Evanjelií, len tri roky boli časom verejného hlásania, zázrakov a mnohého ďalšieho. Len tri. A ostatné, všetky ostatné roky, boli skrytým životom v rodine. Je to krásny odkaz pre nás: odhaľuje to veľkosť každodennosti, dôležitosť každého činu a momentu v živote v očiach Boha, aj toho najjednoduchšieho, aj toho najviac skrytého. Po týchto tridsiatich rokoch skrytého života sa začína Ježišov verejný život. A začína sa práve krstom v rieke Jordán. Ale Ježiš je predsa Boh, prečo sa teda Ježiš dáva pokrstiť? Jánov krst predstavoval obrad kajúcnosti, bol znakom vôle obrátiť sa, stať sa lepším, prosiac o odpustenie za vlastné hriechy. Ježiš to zaiste nepotreboval. Preto sa Ján Krstiteľ aj snaží oponovať, ale Ježiš nájstojí. Prečo? Lebo chce byť s hriešnikmi: preto sa stavia do radu s nimi a robí ten istý úkon. Zaujímajú postoj ľudu, postoj tých, ktorí – ako hovorí istý liturgický hymnus – prichádzajú „s obnaženou dušou a naboso“. Obnažená duša, teda bez predstieraní niečoho, duša hriešnika. Toto je to gesto, ktoré robí Ježiš, a zostupuje do rieky, aby sa ponoril do nášho vlastného stavu. Krst totiž vlastne znamená „ponorenie“. V prvý deň svojho verejného účinkovania nám Ježiš týmto ponúka svoj „programový manifest“. Hovorí nám, že nás nezachraňuje zhora, nejakým rozhodnutím vládcu alebo aktom sily, nejakým dekrétom, nie: on nás zachraňuje tým, že nám ide v ústrety a berie na seba naše hriechy. Takto Boh víťazí nad zlom sveta: znížiac sa, berúc na seba bremeno. Je to tiež spôsob, akým my môžeme pozdvihnúť ostatných: nesúdiť, neprikazovať, čo majú robiť, ale stať sa blížnymi, spolucítiť, zdieľať Božiu lásku. Byť blízko je spôsob konania Boha vo vzťahu k nám; on sám to povedal Mojžišovi: „Ved' ktorý národ má svojich bohov tak blízko, ako som vám blízko ja?“ Blízkosť je

Boží štýl voči nám. Po tomto Ježišovom prejave súcitu sa odohrá niečo výnimočné: nebo sa otvára a nakoniec sa odhaľuje Trojica. Duch Svätý zostupuje v podobe holubice a Otec hovorí Ježišovi: „Ty si môj milovaný Syn“. Boh sa ukazuje vtedy, keď sa zjavuje milosrdenstvo. Nezabúdajme na to: Boh sa ukazuje vtedy, keď sa zjavuje milosrdenstvo, lebo ono je jeho tvárou. Ježiš sa robí služobníkom hriešnikov a je prehlásený za Syna; znižuje sa k nám a Duch Svätý zostupuje na neho. Láska volá lásku. Platí to aj pre nás: v každom konaní služby, v každom skutku milosrdenstva, ktorý robíme, sa zjavuje Boh, zhliada svojim pohľadom na svet. Toto platí pre nás. Ale ešte skôr ako by sme čokoľvek urobili, náš život je už poznačený milosrdenstvom, ktoré na nás zostúpilo. Boli sme spasení zadarmo. Spása je grátis. Je to bezodplatný prejav Božieho milosrdenstva voči nám. Sviatosť sa to koná v deň nášho krstu; no aj tí, ktorí nie sú pokrstení, stále dostávajú Božie milosrdenstvo, lebo Boh je tu, čaká, čaká, aby sa otvorili brány srdc. Približuje sa k nám, dovoľm si povedať, že nás hladí svojim milosrdenstvom. Panna Mária, ktorú teraz prosíme, nech nám pomáha zachovať si našu identitu, čiže tú identitu, že sme „zahrnutí milosrdenstvom“ (misericordiat), ktorá tvorí základ našej viery a nášho života.

Generálna audiencia: Modlitba chvály Boha nám pomáha prekonať temné chvíle Podnetom nám bude jeden kritický úsek Ježišovho života. Po prvých zázrakoch a po zapojení učeníkov do ohlasovania Božieho kráľovstva, prechádza poslanie Mesiáša krízou. Ján Krstiteľ pochybuje a zatiaľ čo je vo väzení, [Ježišovi] posielal túto správu: «Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?» – pretože pociťuje úzkosť z toho, či sa azda v ohlasovaní nepomýlil. V živote sú vždy chvíle temnoty, chvíle duchovnej noci a Ján práve prechádza touto chvíľou. V mestečkách pri jazere, kde Ježiš vykonal najviac zázračných znamení, panuje nevraživosť. Teraz, práve v tejto chvíli sklamaní, Matúš hovorí o jednej naozaj prekvapujúcej skutočnosti: Ježiš k Otcovi nepozdvihuje žalospev, ale jasavý chválospev, hovoriac: «Zvelebujem Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým». Čiže v plnej kríze, v plnej tme v dušiach mnohých ľudí, ako Jána Krstiteľa, Ježiš velebí Otca, Ježiš chváli Otca. Prečo to však robí? Predovšetkým ho chváli za to, kým je: «Otcom, Pánom neba i zeme». Ježiš sa vo svojom duchu raduje, pretože vie a cíti, že jeho Otec je Boh vesmíru, a naopak: Pán všetkého, čo existuje, je Otcom, „mojím Otcom“. Z tejto skúsenosti, že sa cíti byť „synom Najvyššieho“ pramení chvála. Ježiš sa cíti byť synom Najvyššieho. A potom Ježiš chváli Otca za to, že dáva prednosť maličkým. On sám to zakúša, keď káže v dedinách: „múdri“ a „rozumní“ reagujú nedôverčivo a uzavreto, kalkulujú, zatiaľ čo „maličkí“ sa otvárajú a posolstvo prijímajú. Nemôže to byť inak, než vôľa Otca a Ježiš sa z toho raduje. Aj my sa máme radovať a chváliť Boha za to, že pokorní a jednoduchí ľudia prijímajú Evanjelium. Ja sa teším, keď vidím týchto jednoduchých ľudí, týchto pokorných ľudí, ktorí idú na púť, ktorí sa idú modliť, ktorí spievajú, ktorí chvália, ľudia, ktorým možno chýba mnoho vecí, no pokora ich vedie k chváleníu

Boha. Súčasťou budúcnosti sveta a nádeje Cirkvi sú vždy „maličkí“: tí, ktorí sa nepovažujú za lepších od ostatných, ktorí si uvedomujú vlastné limity a vlastné hriechy, ktorí nechcú panovať nad druhými, ktorí sa v Bohu Otcovi uznávajú všetci za bratov. Takže, v tej chvíli zdanlivého nezdaru, kde je všetko temné, sa Ježiš modlí chváliac Otca. A jeho modlitba vedie aj nás, čitateľov evanjelia, k odlišnému hodnoteniu našich osobných porážok, situácií, v ktorých nevidíme jasne prítomnosť Boha a jeho konanie, keď sa zdá, že zlo prevláda a nemáme ho ako ho zastaviť. Ježiš, ktorý rovnako veľmi odporúčal prosebnú modlitbu, práve vo chvíli, v ktorej mal dôvod prosiť Otca o vysvetlenie, ho naopak chváli. Vyzerá to rozporuplne, no práve tam spočíva pravda. Kto potrebuje chválu? My alebo Boh? Jeden text eucharistickej liturgie nás pozýva modliť sa k Bohu týmto spôsobom, hovorí takto: «Hoci ty nepotrebuješ našu oslavu, predsa prijímaš naše vďaky, pretože nás nesmierne miluješ. Naše chvály nepridávajú nič k tvojej veľkosti, ale nám prispievajú k spásu». Chváliac [Boha] sme zachránení. To my potrebujeme modlitbu chvál. Katechizmus ju definuje takto: «Chvála je účasťou na blaženosti čistých srdc, ktoré milujú Boha vo viere skôr, ako by ho videli v sláve». Paradoxne, musíme ju praktizovať nie len vtedy, keď náš život zahŕňa šťastím, ale predovšetkým v ťažkých chvíľach, vo chvíľach temnoty, keď cesta stúpa do kopca. Aj to je čas na chválu, ako keď Ježiš v temnej chvíli chváli Otca. Pretože sa učíme, že cez to stúpanie, cez tú ťažkú, vyčerpávajúcu cestu, cez tie náročné úseky, dospejeme k videniu novej panorámy, otvorenejšieho horizontu. Chváliť [Boha] je ako dýchať čistý kyslík: očisťuje ti dušu, dáva ti hľadieť do diaľky, nenecháva Ťa uväzneného v náročnej a temnej chvíli ťažkostí. Veľké je ponaučenie v tej modlitbe, ktorá už osem storočí neprestáva pulzovať, a ktorú zložil sv. František na konci svojho života: „Pieseň brata slnka“ alebo „Chválospev stvorenia“. František ju nezložil vo chvíli radosti, vo chvíli blaha, ale naopak, uprostred ťažkostí. Je už takmer slepý, a vníma na duši ťažobu samoty, akú predtým nikdy nezakúsil: svet sa od začiatku jeho kázania nezmenil, mnohí sa stále nechávajú sužovať hádkami, a navyiac, cíti kroky smrti, ktoré sa čoraz viac približujú. Mohla by to byť chvíľa sklamaní, toho extrémneho sklamaní a prežívania vlastného zlyhania. Avšak František sa v tomto okamihu smútku, okamihu temnoty modlí. Ako sa modlí? „Bud' pochválený, môj Pane...“ Modlí sa chválou. František chváli Boha za všetko, za všetky dary stvorenstva, a tiež za smrť, ktorú s odvahou nazýva „sestrou“, „sestra smrť“. Tieto príklady svätých, kresťanov, aj Ježiša, príklady chválenia Boha v ťažkých chvíľach, nám otvárajú dvere pre velikánsku cestu smerom k Pánovi a vždy nás očisťujú. Modlitba chvály vždy očisťuje. Svätí a sväté nám ukazujú, že sa dá chváliť vždy, v dobrom i zlom, pretože Boh je verný priateľ. Toto je základ chvály: Boh je verný priateľ a jeho láska nikdy nezmizne. On je vždy po našom boku, vždy nás čaká. Niektorí povedali: „On je strážcom, ktorý ti je nablízku a dáva ti napredovať s istotou“. V náročných a temných chvíľach, majme odvahu povedať: „Zvelebený si, ó Pane“. Chváľme Pána. Toto nám veľmi prospeje. Ďakujem.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.